

III.

Zvende Skrivelser

fra

Selskabets Præsæs

Hans Høihed

Prinds Christian Friderich

af 14de og 17de Dec. 1811

med

et Kongebrev

om en aarlig kongelig Gave til Selskabet.

THE
SOCIETY OF
SCHOOLMASTERS
OF GREAT BRITAIN
AND IRELAND
HOLDING AN ANNUAL MEETING
AT THE HOUSE OF COMMONS
ON WEDNESDAY THE 17TH OF DECEMBER
1884
AND REPORTING ON THE
STATE OF THE EDUCATION
OF THE PEOPLE
IN GREAT BRITAIN
AND IRELAND
IN THE YEAR 1883
LONDON: PUBLISHED BY
LONGMANS, GREEN, & CO., LTD.
1884

08

Bed den Højtidelighed som den 11te Decbr. var berammet for at fejre Vor allernaadigste Konges velgjørende Foranstaltning til Videnskabeligheds Udbredelse i Hans Rige Norge, gjennem det nye Universitet som der oprettes, fandt jeg det passende at tolke det Kongelige Norske Videnskabers-Selskabs Deeltagelse ved følgende Tale:

"Stormægtigste allernaadigste Arve-Herre og Konge!

"Denne for os alle frydefulde og vigtige Anledning giver mig

"Kald til at fremstaae for Deres Majestæts Nafn i denne ærede Forsamling.

"Ogsaa det Kongelige Norske Videnskabers-Selskab hilser dig Norges Universitet, som sin yngre Søster! I en lang Række af Aar havde Nordboens nu oplydte Dnske været vakt i Nordmands Bryst, da en Gunnerus, for tildeels at bøde paa det Savn, som dengang ikke stod til at overvinde, stiftede det videnskabelige Samsund i Trondhjem, i hvis Navn jeg her tolker dets Glæde over nu at see Videnskabelighedens Morgenrøde at grye blandt Norges Fjelde. — Mere end tre gange ti Aar ere nu henrundne siden hiine navnkundige Stiftere af Videnskabernes-Selskab i Trondhjem virkede heldigen til at fremkalde denne skønne Stund; — men Tids-Omstændigheder have sinket dens Komme.

"Det forbeholdtes Dig, o Konge! at fjerne de Skyer som mørkede Videnskabelighedens Horizont i Dit Norge. — Ved den Belgjering, vi idag prise, seer Nordmanden hiin Morgenrøde at fremgrye og alles Hjertter forene sig for at takke og velsigne Dig. — Men som Du er den yngre Søster huld, saa er Du det og den ældre. Nyligen har Du givet os et utvetydigt Breviis, hvilket ikke noksom kan af os paa skjennes, og, som jeg haaber, det Kongelige Norske Videnskabers-Selskab nu og i Tiden skal vise sig værdig. Som Søstre, Dettre af een vennehuld Fader skulle begge videnskabelige Stiftelser, saa er mit

"Dnske, gaae Haand i Haand frem til det store Maal: Videnskabeligheds Udbredelse i Norge! Grundfæstet ved Frederiks Belgjeringer kan den ældre Søster med Tryghed vente Bistand af dem, som dannes ved den yngre Søsters Aand; og saaledes ville, haaber jeg, Landsfaderens velgjørende Hensigter med begge og Twillingrigets Forventning opfyldes.

Jeg ønsker saaledes paa en værdig og Videnskabernes Selskab behagelig Maade at have tolket, ikke allene dets Følelser ved en Begivenhed der, som denne, stemmer National-Aanden til Glæde og til Erkjendtlighed mod en viis og god Konge, men tillige dets særdeles Taknemmelighed for den uhligen oppebaarne Belgjering, som grundfæster Selskabet og giver det nye Virksomhed. Hvad jeg har fremsat som mit Ønske, det see kommende Slægter, med Guds Bistand, at opfyldes.

At min Deeltagelse i det Kongelige Norske Videnskabers Selskabs Vel har været virksom i min Siel da jeg talte i dets Navn, det vil Selskabet ikke omtvile, og jeg haaber ikke at have forfejlet det Formaal jeg tillige havde, at udbrede denne Deeltagelse blandt flere oplyste Landsmænd, som fele ligesaavarmt som jeg for Norges Vel, der er Frederiks Billie, og som han ogsaa ved disse sine Belgjeringer vil grundfæste. — At bidrage dertil med sine Kundskaber, sine Midler ad Videnskabeligheds, ad Oplysnings, ad Industriens Beje dertil ønsker jeg enhver Nordmand Held og i Besynderlighed ethvert Medlem af det Kongl. Norske Videnskabers Selskab.

Kjøbenhavn, den 14 December 1811.

Christian Friderich.

Til det kongelige norske Videnskabers
Selskab i Trondhjem.

Mine gode Ønsker for Selskabets Flor ere ikke blevne ubønhørte. Under 14de hujus har Vores allernaadigste Konge tilskreven mig saaledes som i Original vedlægges til Opbevaring i Selskabets Archiv.

Lad denne Belgjerning stedse taknemmeligen ihukommes, lad os vise os den værdige! Hs. Majestæt har allernaadigst tilkjendegivet Selskabet sin Velbehag for det Gavn som hidindtil er fremvirket ved samme. Selskabet har virket med saare indskrænkede Evner, nu er det Landsfaderens Billie at bidrage til at sætte det istand til at udbrede sin Virksomhed; lad os alle bidrage hertil enhver efter sin Evne! — Med Glæde har jeg seet at endeel Medlemmer af Selskabet have tegnet sig til aarlige Bidrag; jeg forener mit, af 200 Rdr. aarligen med deres; hvem der endnu frivilligen vil yde sin Skjerv til et veldædigt Formaal kan staae ikke tilbage!

Den Deel, Selskabets Medlemmer, gjennem dets Direction, have i den nyttige Anvendelse af disse Bidrag, vil være en nye Opmuntring til Goddædighed.

Directionen ville snarest mueligen forfatte Forslagene til disse aarlige Bidrags hensigtsmæssige Anvendelse, hvorved jeg troer det gavnligt, at hvad der det ene Aar ikke behøver at medgaae oplægges til Forøgelse af Midlerne til gavnlig Virksomhed i de følgende Aaringer.

Kjøbenhavn, den 17 December 1811.

Christian Friderich.

Til det kongelige norske Videnskabers
Selskab i Trondhjem.

Kongens Gavebrev.

I det Vi med allerhøieste Velbehag erkjende det Gavn, som hidtil er fremvirket ved Bort norske Videnskabers-Selskab, have Vi allernaadigst besluttet at ville skænke Selskabet et aarligt Bidrag af 1000 Rd. for at sætte samme istand til endmere at udbrede sin Virksomhed.

Hvorom Vi herved naadigst have villet underrette Eders Kjærlighed som Præsæs for dette Selskab.

Givet i Vor Residentsstad Kjøbenhavn, den 14 Decbr. 1811.

F r e d e r i k R.

Til

Vor Elskelige Kjære Fætter Hans Højhed Prinds Christian Frederich til Danmark, Norge. m. m.